

Miercuri, 11 decembrie 2013

P7_TA(2013)0558

Coordonarea donatorilor din UE cu privire la ajutorul pentru dezvoltare**Rezoluția Parlamentului European din 11 decembrie 2013 conținând recomandări adresate Comisiei privind coordonarea donatorilor din UE cu privire la ajutorul pentru dezvoltare (2013/2057(INL))**

(2016/C 468/12)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), și în special articolele 9 și 151 și articolul 153 alineatul (1) litera (e),
- având în vedere articolele 209 și 210 din TFUE,
- având în vedere Declarația Mileniului a Organizației Națiunilor Unite din 8 septembrie 2000,
- având în vedere Declarația de la Paris din 2005, Agenda pentru acțiune de la Acra (AAA) din 2008 și Parteneriatul mondial pentru o cooperare eficace în favoarea dezvoltării din 2011,
- având în vedere Declarația comună a Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului, a Parlamentului European și a Comisiei privind politica de dezvoltare a Uniunii Europene: Consensul european ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 octombrie 2011 intitulată „Creșterea impactului politicii EU în domeniul dezvoltării: o agendă a schimbării” (COM(2011)0637),
- având în vedere concluziile Consiliului din 14 mai 2012 privind „Creșterea impactului politicii EU în domeniul dezvoltării: o agendă a schimbării” ⁽²⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului și ale reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului din 15 mai 2007 referitoare la Codul de conduită al Uniunii Europene privind complementaritatea și diviziunea muncii în politica de dezvoltare ⁽³⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 28 septembrie 2006 privind „o cooperare mai strânsă și mai bună: pachetul din 2006 privind eficiența ajutorului UE” ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 22 mai 2008 referitoare la acțiunile întreprinse în urma Declarației de la Paris din 2005 privind eficacitatea ajutorului ⁽⁵⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 25 octombrie 2011 referitoare la al patrulea Forum la nivel înalt privind eficacitatea ajutorului ⁽⁶⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe din 17 noiembrie 2009 privind un cadru operațional privind eficacitatea ajutorului ⁽⁷⁾,
- având în vedere Concluziile din 14 iunie 2010 ale Consiliului Afaceri Externe (miniștrii dezvoltării) privind diviziunea muncii la nivel transnațional ⁽⁸⁾, care operează un număr de completări și modificări la cadrul operațional privind eficacitatea ajutorului,

⁽¹⁾ JO C 46, 24.2.2006, p. 1⁽²⁾ Documentul 9369/12.⁽³⁾ Documentul 9558/07.⁽⁴⁾ JO C 306 E, 15.12.2006, p. 373.⁽⁵⁾ JO C 279 E, 19.11.2009, p. 100.⁽⁶⁾ JO C 131 E, 8.5.2013, p. 80.⁽⁷⁾ Documentul 15912/09.⁽⁸⁾ Documentul 11081/10.

Miercuri, 11 decembrie 2013

- având în vedere concluziile din 9 decembrie 2010 ale Consiliului Afaceri Externe (miniștrii dezvoltării) privind răspunderea reciprocă și transparența: un al patrulea capitol pentru Cadrul operațional al UE privind eficacitatea ajutorului ⁽¹⁾,
  - având în vedere textul consolidat referitor la cadrul operațional privind eficacitatea ajutorului al Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene din 11 ianuarie 2011 ⁽²⁾,
  - având în vedere raportul din octombrie 2009 intitulat „Agendă pentru eficacitatea ajutorului: beneficiile unei abordări europene”, comandat de Direcția Generală pentru Dezvoltare din cadrul Comisiei ⁽³⁾,
  - având în vedere raportul final din martie 2011 intitulat „Programare multianuală comună”, comandat de Direcția Generală pentru Dezvoltare din cadrul Comisiei ⁽⁴⁾,
  - având în vedere „Raportul final de evaluare a Declarației de la Paris: etapa a 2-a”, făcut public în mai 2011,
  - având în vedere Raportul privind costurile „non-Europei” referitor la „sporirea coordonării între donatorii din UE”, prezentat Comisiei pentru dezvoltare la 10 iulie 2013,
  - având în vedere Decizia Consiliului din 26 iulie 2010 privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă (2010/427/UE) ⁽⁵⁾, în special articolul 9 intitulat „Instrumentele și programarea din domeniul acțiunii externe”,
  - având în vedere articolele 42 și 48 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare și avizul Comisiei pentru afaceri externe (A7-0393/2013),
- A. întrucât estimările recente prevăzute în Raportul privind costurile „non-Europei” menționat anterior arată că circa 800 de milioane de euro ar putea fi economisiți anual prin reducerea costurilor tranzacțiilor în cazul în care UE și statele sale membre și-ar concentra eforturile de ajutor pe mai puține țări și activități; întrucât alte 8,4 miliarde de euro s-ar putea economisi anual dacă alocările de țară ar fi complet coordonate și s-ar pune accentul numai pe reducerea sărăciei;
- B. întrucât, în contextul în care, în general, au fost înregistrate progrese limitate în vederea atingerii obiectivului ONU de a oferi 0,7 % din venitul național brut ca asistență oficială pentru dezvoltare până în 2015, o coordonare mai eficientă la nivelul UE este o chestiune de importanță maximă;
- C. întrucât, ținând seama de schimbările demografice internaționale și de viitoarea creștere a interdependenței între ceea ce constituie în prezent lumea în curs de dezvoltare și UE în ansamblu, o mai mare eficiență în cheltuirea ajutorului pentru dezvoltare va duce la o asistență mai eficientă pe teren, având avantajul suplimentar de a genera un mai mare respect reciproc în viitor;
- D. întrucât o acțiune coordonată a UE în ansamblul său, în special prin înființarea unui comitet format din reprezentanți ai Comisiei, ai Consiliului și ai Parlamentului European, are o valoare adăugată care, în ceea ce privește politicile și efectul de pârghie financiară, este mai mare decât suma acțiunilor individuale ale celor 28 de state membre ale sale și ale Comisiei;
- E. întrucât UE și statele sale membre ar trebui să joace în continuare un rol de frunte oferind un exemplu în ceea ce privește reducerea fragmentării ajutorului prin punerea deplină în aplicare a angajamentelor asumate referitor la eficacitatea ajutorului și a dezvoltării internaționale asumate la Paris, Accra și Busan și prin consolidarea progreselor înregistrate în procesul actual de programare comună;

⁽¹⁾ Documentul 17769/10.

⁽²⁾ Documentul 18239/10.

⁽³⁾ Proiect nr. 2008/170204 – Versiunea 1.

⁽⁴⁾ Proiect nr. 2010/250763 – Versiunea 1.

⁽⁵⁾ JO L 201, 20.5.2010, p. 3.

Miercuri, 11 decembrie 2013

- F. întrucât coordonarea donatorilor din UE ar trebui să contribuie la obiectivul eliminării tuturor ajutoarelor condiționate formale și informale și la transformarea „agendei privind eficacitatea ajutorului” într-o „agendă privind eficacitatea dezvoltării”;
- G. întrucât inițiativele UE vizând îmbunătățirea coordonării donatorilor au îndeosebi un caracter voluntar, neobligatoriu; întrucât Codul de conduită al UE în materie de complementaritate și diviziune a muncii în politica de dezvoltare a condus la obținerea unor rezultate limitate;
- H. întrucât tratatele oferă UE temeiul juridic pentru consolidarea coerenței și eficienței acțiunii externe a UE;
- I. întrucât Comisia ar trebui să fie forța motrice care să promoveze punerea deplină în aplicare a agendei privind eficacitatea ajutorului și dezvoltării la nivelul UE;
1. invită UE și statele sale membre să își onoreze angajamentele asumate în cadrul Declarației de la Paris, al Agendei pentru acțiune de la Accra și al Parteneriatului mondial de la Busan privind eficacitatea cooperării pentru dezvoltare, principalele obstacole fiind lipsa voinței politice, birocrăția și costurile ridicate ale tranzacțiilor; în acest context, reamintește faptul că una dintre condițiile de bază pentru realizarea „agendei privind eficacitatea ajutorului” este adoptarea deplină a principiului „asumării democratice a responsabilității”, ceea ce implică faptul că strategiile de dezvoltare sunt coordonate la nivel de țară și reflectă angajamentul tuturor părților interesate de la nivel național;
  2. invită UE și statele sale membre să utilizeze pe deplin dispozițiile juridice ale TFUE cu privire la dezvoltare care necesită complementaritate între UE și statele sale membre în contextul cooperării pentru dezvoltare (articolele 208 și 210 din TFUE), cu scopul de a consolida eficacitatea coordonării între donatorii din UE;
  3. solicită o coordonare mai eficientă din partea UE și a statelor sale membre, printre altele, printr-o programare comună care să includă diviziunea muncii la nivel național, în scopul de a evita suprapunerea acțiunilor și costurile ridicate ale tranzacțiilor; de asemenea, insistă asupra necesității de a efectua o analiză atentă a nevoilor specifice fiecărei țări beneficiare, asigurând în același timp faptul că proiectele finanțate sunt integrate în economia locală și aduc beneficii celor care au cel mai mult nevoie de ele;
  4. solicită o mai bună coordonare de către UE și statele sale membre a diviziunii muncii între țări pentru a aborda problema „țărilor preferate” („aid darlings”) și a „țărilor neglijate” („aid orphans”) din punctul de vedere al acordării de ajutoare; subliniază faptul că politica UE privind diviziunea muncii ar trebui să asigure abordarea deplină a aspectelor orizontale, cum ar fi drepturile omului, egalitatea de gen și schimbările climatice; subliniază, de asemenea, faptul că obiectivul creșterii impactului ajutorului și al obținerii mai multor rezultate și a unui raport mai bun calitate/preț nu ar trebui să ducă la o politică de dezvoltare care evită riscurile și se concentrează doar pe „țările neproblematic”;
  5. solicită o reevaluare a avantajelor comparative ale UE și ale statelor sale membre în repartizarea sarcinilor în domeniul dezvoltării prin evaluarea punctelor forte și a punctelor slabe, care ar trebui să includă statul membru în cauză (sau Comisia), precum și alți donatori și țări partenere;
  6. observă, totodată, că o coordonare mai bună este, de asemenea, necesară în raport cu comunitatea internațională și, mai important, cu actorii locali, în special cu autoritățile locale, parlamentele naționale, societatea civilă și ONG-urile; reamintește faptul că cel de-al optulea Obiectiv de dezvoltare al mileniului, „formarea unui parteneriat global pentru dezvoltare”, încurajează participarea largă și colaborarea strânsă a tuturor actorilor implicați în dezvoltare;
  7. subliniază faptul că, prin punerea în comun a resurselor furnizate de țările donatoare, organizațiile de dezvoltare multilaterale au potențialul de a crește eficacitatea ajutorului și a maximiza eficiența; ia act de faptul că utilizarea resurselor instituite de organizațiile internaționale ajută, de asemenea, donatorii să facă schimb de informații privind activitățile de dezvoltare, ceea ce va conduce la o mai mare transparență și responsabilitate;
  8. subliniază că este important să sprijine dezvoltarea capacității acestor țări astfel încât să consolideze competențele, know-how-ul și instituțiile care trebuie să își gestioneze propria dezvoltare în mod eficace; subliniază importanța comerțului liber, a economiei de piață și a antreprenoriatului pentru ca țările în curs de dezvoltare înseși să poată să combată sărăcia și, astfel, să creeze o dezvoltare economică durabilă și să reducă dependența lor de ajutoare; de asemenea, subliniază importanța promovării și apărării bunei guvernanțe și că este important ca autoritățile din țările beneficiare să combată corupția și să își consolideze infrastructura fiscală pentru a putea să își protejeze veniturile fiscale și să combată evaziunea fiscală și scurgerea ilegală de capital;

Miercuri, 11 decembrie 2013

9. subliniază creșterea rolului donatorilor netradiționali, precum și al investițiilor din sectorul privat și al fluxurilor financiare filantropice către țări în curs de dezvoltare care implică provocări suplimentare în ceea ce privește coordonarea; consideră că noul cadru pentru coordonarea donatorilor din UE privind ajutorul pentru dezvoltare ar trebui să exploreze și oportunitățile de integrare a acestor aspecte, consolidând angajamentele luate prin Parteneriatul de la Busan privind eficacitatea cooperării pentru dezvoltare;
10. subliniază importanța unei abordări diferențiate în ceea ce privește eficacitatea ajutorului, luând în considerare nivelul de dezvoltare al țărilor partenere (al țărilor cel mai puțin dezvoltate, fragile sau cu venit mediu), precum și nevoile lor specifice; consideră că această abordare diferențiată ar trebui să se bazeze pe indicatori de dezvoltare multidimensionali care depășesc PIB-ul și care iau în considerare nivelul de sărăcie, inegalitatea și vulnerabilitatea la nivel național;
11. invită statele membre să profite pe deplin de noile instrumente electronice de coordonare a proiectelor, cum ar fi baza de date privind asistența oficială pentru dezvoltare pentru Mozambic (AODMOZ), a cărei creare a fost finanțată de către UE;
12. invită UE să se asigure că angajamentele privind eficacitatea ajutorului și a dezvoltării se reflectă pe deplin în toate mecanismele financiare relevante pentru cooperarea pentru dezvoltare;
13. subliniază faptul că, ținând seama de constrângerile exercitate asupra bugetelor naționale și asupra bugetului UE, ce decurg din dificultățile economice, dar și din cauza creșterii preocupării politice de a demonstra o cheltuire mai eficientă a sumelor alocate pentru dezvoltare, îmbunătățirea coordonării donatorilor este imperativă, iar UE ar trebui să joace un rol-cheie în promovarea acesteia iar coordonarea ar trebui să includă toate aspectele majore ale tuturor proiectelor de dezvoltare, inclusiv etapele de planificare, monitorizare și evaluare ale acestora;
14. consideră că, din cauza caracterului lor voluntar, neobligatoriu, inițiativele actuale ale UE vizând îmbunătățirea coordonării donatorilor nu au utilizat pe deplin întregul potențial al UE și al statelor sale membre pentru a spori eficacitatea și eficiența ajutorului său pentru dezvoltare; prin urmare, invită UE și statele sale membre să instituie un nou instrument de coordonare, sub forma unui regulament;
15. solicită Comisiei să prezinte, de preferință până la 31 decembrie 2015 și, în orice caz, nu mai târziu de primul semestru al anului 2016, în temeiul articolelor 209 și 210 din TFUE, o propunere de act privind coordonarea donatorilor din UE cu privire la ajutorul pentru dezvoltare, ca urmare a adoptării și implementării unei foi de parcurs cuprinzând acțiuni pregătitoare vizând să înlesnească intrarea în vigoare a acestor aspecte de reglementare, urma recomandărilor prezentate în anexă;
16. solicită Comisiei și SEAE să evalueze această foaie de parcurs pe baza unui set de indicatori stabiliți în prealabil; consideră că la acest proces ar trebui să participe, pe de o parte, delegațiile UE împreună cu reprezentanțele diplomatice ale statelor membre în țările partenere și, pe de altă parte, DG DEVCO și SEAE împreună cu reprezentanții statelor membre; acest proces ar include faptul că Comisia și SEAE vor informa Parlamentul European pentru a ajunge la un acord asupra implementării foii de parcurs;
17. confirmă faptul că recomandările respectă drepturile fundamentale și principiul subsidiarității;
18. consideră că propunerea solicitată nu are implicații financiare;
19. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei prezenta propunere, precum și recomandările detaliate în anexă.

Miercuri, 11 decembrie 2013

ANEXĂ LA REZOLUȚIE

RECOMANDĂRI DETALIAȚE PRIVIND CONȚINUTUL PROPUNERII SOLICITATE

Recomandarea 1 (privind obiectivul și domeniul de aplicare ale regulamentului care urmează să fie adoptat)

Obiectivul prezentului regulament ar trebui să fie codificarea și consolidarea mecanismelor și practicilor menite să asigure o mai bună complementaritate și coordonarea eficientă a ajutorului pentru dezvoltare. Domeniul său de aplicare ar trebui să ofere o soluție adecvată în vederea sporirii eficacității și eficienței ajutorului pentru dezvoltare al UE.

Regulamentul ar trebui să se aplice statelor membre și instituțiilor UE.

Recomandarea 2 (privind principiile generale care ar trebui să reglementeze coordonarea între donatorii UE)

Regulamentul ar trebui să codifice următoarele principii:

- **Asumarea responsabilității:** UE și statele sale membre ar trebui să respecte calitatea de lider a țărilor partenere și aderă la strategiile coordonate la nivelul guvernelor centrale. Acestea ar trebui să prevadă, după caz, acțiuni menite să consolideze capacitățile țărilor partenere de a conduce cadre operaționale pentru coordonarea donatorilor.
- **Armonizare:** UE și statele sale membre ar trebui să pună în aplicare aranjamente comune la nivel de țară pentru programare (programarea comună) și să coopereze cu scopul de a reduce numărul de misiuni pe teren și evaluări separate, care adesea se suprapun. Ele ar trebui, de asemenea, să delege donatorilor principali competențe de executare a activităților în cazul cărora unul dintre respectivii donatori deține un avantaj comparativ la nivel de sector sau de țară.
- **Aliniere:** UE și statele sale membre ar trebui să țină seama, la stabilirea măsurilor de sprijin (strategii de țară, dialoguri de politică și programe de cooperare pentru dezvoltare), de strategiile naționale de dezvoltare ale partenerilor și de evaluările periodice ale progreselor înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a strategiilor în cauză. Pentru a simplifica sarcinile administrative legate de ajutoare, acestea ar trebui să folosească în primul rând sisteme la nivel de țară. UE și statele sale membre ar trebui să evite crearea unor structuri speciale pentru gestionarea de zi cu zi și punerea în aplicare a proiectelor și programelor finanțate din ajutoare.
- **Previzibilitatea ajutorului:** Pentru a-și coordona eforturile în materie de dezvoltare în mod eficient, UE și statele sale membre ar trebui să le furnizeze la timp țărilor în curs de dezvoltare informații privind cheltuielile viitoare și/sau planurile de punere în aplicare, însoțite de orientări privind alocarea resurselor pentru ca țările partenere să le poată include în planurile lor pe termen mediu.
- **Transparență și responsabilizare:** UE și statele sale membre ar trebui să coopereze cu țările partenere pentru a instaura cadre stabilite de comun acord care să asigure evaluări fiabile ale performanței, transparenței și asumării responsabilității sistemelor la nivel de țară și să îmbunătățească disponibilitatea și calitatea datelor în țările partenere. Ar trebui promovate în continuare inițiativele-cheie care contribuie la realizarea acestor obiective, cum ar fi garanția UE în materie de transparență și inițiativa privind transparența în domeniul ajutorului internațional.
- **Abordare diferențiată:** La punerea în aplicare a prezentului regulament, este necesar să se adopte o abordare diferențiată în funcție de contextele și de nevoile în materie de dezvoltare pentru ca țările și regiunile partenere să beneficieze de programe de cooperare specifice, personalizate, bazate pe nevoile, strategiile, prioritățile și atuurile proprii acestora.
- **Revizuirea, evaluarea și discutarea rezultatelor:** UE ar trebui să monitorizeze și să prezinte un raport cu privire la punerea în aplicare a regulamentului. Acțiunile efectuate ar trebui raportate anual parlamentelor naționale și Parlamentului European.

Miercuri, 11 decembrie 2013

Recomandarea 3 (privind programarea comună)

Regulamentul ar trebui să codifice angajamentul UE și al statelor sale membre de a crește participarea lor în programarea multianuală comună aliniată la strategiile de dezvoltare ale țărilor partenere, inclusiv, în cea mai mare măsură posibilă, sincronizarea cu ciclurile de programare ale țărilor partenere. Cadrul comun de programare este un instrument pragmatic pentru a promova diviziunea muncii și ar trebui să completeze și să consolideze sistemele existente de coordonare a donatorilor pentru a evita procesele paralele care nu sunt necesare.

Regulamentul ar trebui să garanteze că UE monitorizează în mod activ progresele înregistrate la nivel de țară și la nivelul sediului pentru a garanta că se realizează progrese constante privind respectarea angajamentelor existente și că se respectă în mod corespunzător foile de parcurs pentru punerea în aplicare a cadrului comun de programare al UE.

Recomandarea 4 (privind diviziunea muncii)

UE și statele sale membre au dezvoltat o gamă largă de principii directe privind modalitatea în care ar trebui asigurată în mod efectiv diviziunea muncii. Codul de conduită al UE privind complementaritatea și diviziunea muncii în politica de dezvoltare constituie un document orientativ pentru UE și statele sale membre și ar trebui implementat rapid în toate țările partenere.

Recomandarea 4.1: diviziunea muncii la nivel de țară

UE și statele sale membre ar trebui să reducă costurile tranzacțiilor prin limitarea numărului donatorilor UE activi în dialogul privind politica sectorială și activitățile de cooperare. Pentru a realiza acest lucru, ar trebui să dezvolte și să pună în aplicare planuri de ieșire sectoriale în vederea unei mai mari concentrări sectoriale, pe baza unui dialog cu guvernele partenere și cu alți donatori, precum și pe baza unui studiu de impact referitor la potențiale deficite de finanțare.

Recomandarea 4.2: diviziunea muncii la nivel multinațional

Pentru a reduce fragmentarea ajutorului și proliferarea donatorilor la nivel multinațional, UE și statele sale membre ar trebui să garanteze că alocările lor de țară sunt efectuate în virtutea respectării informațiilor disponibile, inclusiv prin faptul că se ține seama de intențiile celorlalte state membre și de ocaziile de realizare a unui impact la nivelul UE. Statele membre ar trebui să încerce să asigure o mai bună concentrare geografică, în timp ce Comisia va juca un rol de coordonare, în special în țările orfane. În această privință, analizele și strategiile comune ale UE atât pentru țările „neglijate”, cât și pentru cele „preferate” ale UE ar putea sta la baza unei mai bune diviziuni a muncii la nivel multinațional.

Recomandarea 5 (privind monitorizarea progreselor realizate la nivelul sediului și la nivel de țară)

Regulamentul ar trebui să codifice mecanismele de raportare a dovezilor privind realizarea de progrese în ceea ce privește creșterea gradului de coordonare a donatorilor la nivel de țară incluzând, printre altele: a) informații dezagregate privind toate fluxurile relevante de ajutor; b) progresele realizate privind procesele de programare comună, acordând o atenție specială diviziunii muncii; c) dovada reducerii costurilor de tranzacționare prin diviziunea muncii; și (d) integrarea programării comune și a diviziunii muncii în procesele de planificare strategică.

Informațiile respective ar trebui puse la dispoziția țărilor partenere astfel încât acestea să le poată raporta în documentele lor naționale privind bugetul, facilitând, astfel, transparența față de parlamente, societatea civilă și alte părți interesate relevante.

Recomandarea 6 (privind implicarea parlamentelor naționale în monitorizarea coordonării donatorilor)

Regulamentul ar trebui să includă dispoziții pentru a crește participarea parlamentelor naționale în activitățile de monitorizare a coordonării donatorilor. În acest scop, ar trebui să aibă loc reuniuni anuale între Parlamentul European și parlamentele naționale pentru a evalua progresele înregistrate și a discuta rezultatele obținute.

Recomandarea 7 (privind transmiterea unui raport anual Parlamentului European și Consiliului)

Regulamentul ar trebui să includă dispoziții privind evaluarea prin intermediul unui raport anual. Comisia ar trebui să examineze progresele realizate pentru punerea în aplicare a măsurilor luate în temeiul regulamentului și ar trebui să transmită Parlamentului European și Consiliului, precum și comitetului menționat în recomandarea 9, un raport anual privind punerea în aplicare și rezultatele privind coordonarea asistenței UE.

Miercuri, 11 decembrie 2013

Raportul respectiv ar trebui transmis, de asemenea, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor.

Raportul anual ar trebui să se bazeze pe informații privind anul precedent, care să fie furnizate de sediu și de echipele de pe teren. Raportul ar trebui să evalueze rezultatele eforturilor depuse pentru creșterea gradului de coordonare a politicilor UE și ale statelor membre în materie de dezvoltare, folosind, în măsura posibilului, indicatori specifici și măsurabili referitori la progresele înregistrate în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor regulamentului.

Recomandarea 8 (privind revizuirea)

Comisia ar trebui să transmită Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a punerii în aplicare a regulamentului în cursul primilor trei ani însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă pentru introducerea modificărilor necesare.

Recomandarea 9 (privind instituirea comitetului de coordonare)

Regulamentul ar trebui să includă dispoziții de instituire a unui comitet. Comitetul ar trebui să își adopte regulamentul de procedură și ar trebui să fie format din reprezentanți ai Comisiei, ai Consiliului și ai Parlamentului European.
